

MONTENEGRÓBÓL HAZAMENTEK A FRANCIAK.

Milanó, december 17. A Paris Journal mai száma — mint egy párisi távirat jelenti — hirt ad róla, hogy az a francia gyalogos és tengerészcsapat, amely Montenegróban volt expedícióként, *visszatért Toulonba*. A montenegrói király a francia katonákat elutazásuk előtt érdemjelekkel tüntette ki.

Ir-köztársaság.

Az ir mozgalmról, mely a világháború kitörése óta egyre nagyobb hullámokat ver, a Münchner Neueste Nachrichten-nek a következőket írják:

Az angol kormányhatóságoknak az az intézkedése, amelyek az ir lapok megjelenését egymás után betiltja, arra vall, hogy Londonban sem hiszik többé, hogy az ir mozgalmat engedékenységgel a törvény keretei között lehet tartani. Pedig alig néhány napja, hogy az angol kormány más nézetet volt.

A nagy változásnak az a tökéletes tartózkodás az oka, amelyet a rendőrség egy a minap Dublinban megtartott ülésével és ez ülés határozatával szemben tanúsított. A szokatlanul jellegzetes gyűlésen ugyanis a résztvevők azt a határozatot hozták, hogy mindig csak Irország érdekében fognak harcolni és addig nem nyugszanak, amíg Irország miniszter szabad és független köztársaság nem foglalt helyet a nemzetek sorában. A határozathozatalt természetesen megfelelő beszédek előzték meg. John Miroy azt hangoztatta a jelenlevők előtt, hogy Irországon kívül nincs számukra más haza; emlékeztette őket arra a megsemmisítő harcra, amelyet Anglia folytatott az ir nemzet ellen; Németországról úgy emlékezett meg, mint Angliához méltó erős ellentérről és végül felszólította hallgatóit, hogy lépjenek be a polgári hadseregbe, mert az Angliával való fegyveres leszámolás órája nagyon közel van. Egy másik szónok, Connolly munkásvezető ugyanilyen hangon beszélt és a gyűlés feloszlásával fenyegetőző rendőrtisztnek azt felelte, hogy ez az erőszakos intézkedés csakhamar tudomására fog jutni a harcvonalban küzdő ir katonáknak és arra fogja indítani a dublini lövészeket, hogy az ellenség táborához pártoljanak.

Ezek a beszédek és határozatok, amelyek akkor a fegyveres ir önkéntesek jelenlétében hangoztak el, semmiféle politikai beavatkozásra nem adtak okot. Az ir újságok elnyomása azonban most mégis azt mutatja, hogy a londoni kormány erőszakkal akarja elfojtani az ir mozgalmat, amelynek az ipari munkásseregen kívül a szélső nacionalisták állnak az élén.

Az irek mozgalmát azonban nem kell tulbecsülni és nem kell neki nagy jelentőséget tulajdonítani. Az ir nacionalista mozgalom fellobbanása azonban Németországra nézve közvetlen haszonnal is járhat, mert nemcsak az angol hadvezetőséget inti éberségre, hanem elősegítheti az ireknek s a németeknek együttműködését az Északamerikai Unióban is.

Ez az összetartás Németország szempontjából azért értékes, mert egyrészt elősegíti a háború eseményeiről szóló igaz hírek terjesztését, azt a munkát, amelyet az ir-német American Truth Society végez, másrészt pedig, mert sok angol-amerikainak az angolok iránt érzett rokonszenvét megfelelő módon ellensúlyozza.

Azonban nem szabad elfelejteni, hogy az ir köztársaság létesítésének követelése az Észak-Amerikában élő irek között a legélén-

kebb visszhangra fog találni. Ez a körülmény annál inkább számbaveendő, minél tekintélyesebbek azok az összegek, amelyeket az északamerikai irek az irországi nemzeti mozgalom elősegítésére áldoznak.

UJRENDSZERŰ ÁGYUK A REPÜLŐ- GÉPEK ELLEN.

Páris, december 17. (Rómán át.) Bitler francia aviatikus az Echo de Paris című lapban cikket írt, amelyben arról számol be, hogy a németek az újabb időben sokkal több kárt tesznek a francia repülőgépekben, mint azelőtt.

A német flotta támadása.

Amsterdam, december 17. Az angol admirális jelenti: Az Északi-tengeren ma reggel óta áll a harc. Német cirkálók ágyúzták Scarborough és Hartlepool megerősített kikötőket. Az ide érkezett magánjelentések azt mondják, hogy Hartlepool jelentékeny károkat szenvedett. A lakosok nagy számban menekültek éjszakai öltözetben.

Izgalom Angliában.

Amsterdamból jelentik: a Vossische Zeitung-nak: Az angol partoknak német hadihajók által való bombázása a legnagyobb izgalmat idézte elő Angliában. A Reuter-ügynökség jelentése szerint az angol admirális közölte, hogy az Északi-tengeren reggel a német flotta jelentékeny mozdulatokat végzett. Scarborough és Hartlepool városokat a németek bombázták. Az angol flották több helyen felvették a küzdelmet a német hajókkal és a tengeri csata még tart. Scarborough lakossága a legnagyobb izgatottsággal menekült a pályaudvarra és legnagyobb részük felkapaszkodott a Hull felé ép akkor induló vonatra.

Az angol hadügyminisztérium közli, hogy a westhartlepooli erőd parancsnoka a következő jelentést küldte a minisztériumba:

„Ma reggel nyolc és kilenc óra között német hadihajók bombázni kezdték az erődöt. Az ellenséget visszaszorítottuk. Egy kis német hadihajó egyidejűleg bombázni kezdte Scarborought és Whitbyt.”

Angol Lloyd-jelentés szerint a bombázás Nartiepool városában jelentékeny károkat okozott. Scarborough városban ötven gránát csapott le. Asszonyok és gyermekek hiányos éjszakai ruhákban menekültek házaikból.

Az Evening Chronicle jelenti Newvast-

— A németek — írja cikkében — *ujrendszerű ágyukat állítanak fel a francia repülőgépek ellen*, amelyekkel 2300 méter magasságba tudnak gránátokat kilőni. A német ágyuk maximális hordképessége eddig csak 1800 méter volt. Ez a körülmény arra kényszeríti a francia aviatikusokat, hogy 2300 méternél nagyobb magasságba repüljenek, ami természetesen nagyon megnehezíti a repülőgépek szolgálatát. A francia aviatikus tisztek azt hitték, hogy 2300 méter magasságban teljes biztonságban repülhetnek. Egy alkalommal — folytatja a cikkíró — én is 2000 méter magasságban repültem és mikor leszállottam, meglepetve konstatáltam, hogy a gépemet öt-hat helyen német golyók érték.

leből, hogy angol torpedónaszádok támadást intéztek a német cirkálók ellen.

A CIRKÁLÓK ELTÁVOZTAK.

London, december 17. Egy lokomotív-vezető jelenti, hogy látta, amint a Scarboroughban három kémény elpusztult. Whitbyről jelentik, hogy két német cirkáló erősen bombázta a helységet és a jelzőállomást és több házat elpusztított. A történelmi nevezetességű apátság nagyon megromlásodott. A cirkálók azután északkelet felé irányban távoztak.

A német flotta nagy eredménye.

A német flottának ma örömnapja van. Véres bosszút vett Spee admirális flottájának a szomorú sorsáért és valami olyan sikerült, aminek egész Angliát kell megdöntenie, mert a legsúlyosabb katasztrófák közé tartozik, amely az angol tengeri hatalmat érte. Még a minap hirdette Churchill hangozó bőbeszédűséggel, hogy Anglia még annyi hajónak az elvesztését elbirja és mégis hatalmasabb marad mint Németország. Amde ez az óriási tengeri erő nem tudta megakadályozni, hogy német hajók a Themse torkolatában és Irország északi partján aknákat ne rakjanak, hogy német tengeralattjárók a csatornában hajókat el ne süllyessenek és a partvidéket Skóciáig ne veszélyeztessék. Ez a világhatalom még sem volt képes Nagybritannia kikötő városait támadásoktól megóvni és ma érkezik a jelentés, hogy a német flottának másodszor is sikerült halált-hozó lövegeit angol földre röpíteni. Egy hónappal azelőtt Yarmouth volt, és ma Yorkshire, Scarborough, Hartlepool és Whitby kikötői azok. A lakosság a legnagyobb rémülettel az ország belsejébe menekül és elképzelhető, milyen borzalmat kelt ez a támadás mindazoknál, akik azt hitték, hogy aknák, őrhajók és tengeralattjárók által biztonságban vannak Németország előtt.

A helyek, amelyeket a német flotta bombázott, mind Anglia keleti partján fekszenek. A gondatlanságnak valósággal gyalázatos bizonyítéka, hogy az angolok még ezeknek a helyeknek a biztosítására sem képesek. Scarborough 40.000 lakossal bíró város és látogatott fürdőhely. Whitby ősrégi híres, kereskedő- és kikötőváros, már a normannok és a Hansa idejében világhírű volt. West-

Öt szobás lakást keresek.

Ajánlatokat kérek a

„Délmagyarország”

kiadóhivatalába.

Vendéglőben

KÁVÉHÁZBAN

Fűszerkereskedésben

Csemegeüzletben

MINDENÜTT KÉRJEN HATÁROZOTTAN

SZT. ISTVÁN

duplamalátasört.

Csak ez az eredeti, a valódi!!!

ÓVAKODJÉK

az UTÁNZATOKTÓL!!